

Zaterdag

21 November.

BESTUREN EN ADMINISTRATIEN.

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad MIDDELBURG brengen bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat het Suppletioir Kohier No. 2 van het Patentregt, 1ste Kwartaal 1840, door den Heer Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, executoir is verklaard en ter invordering aan den Heer Ontvanger der Directe Belastingen is verzonden.

En opdat een iegelijk hiervan kennis drage, zal deze worden afgekondigd, mitsgaders in dezer Stads-Courant geplaatst.

Gedaan ten Raadhuize der Stad Middelburg, den 20 November 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
PASPOORT VAN GRIJPSKERKE.
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
A. M. BECIUS.

Bekendmaking.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad MIDDELBURG;

In aanmerking nemende, dat de Rekening dezer Stad voor 1839, door Heeren Gedeputeerde Staten, bij resolutie van den 30 October jl. No. 25, is gearresteerd;

Gelet op art. 4 van het Koninklijk besluit van den 1 Maart 1831, No. 14;

Brengen hiernede ter kennis van de In- en Opgezetenen, dat gemelde Stads-Rekening, over den jare 1839, en de daartoe betrekking hebbende Begrooting, op de Woensdagen en Zaturdagen, gedurende deze en de volgende maand, van des voormiddags tien tot des namiddags ten twee ure, ter Stedelijke Secretarie ter visie zullen leggen.

Gedaan ten Raadhuize der Stad Middelburg, den 20 November 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
PASPOORT VAN GRIJPSKERKE.
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
A. M. BECIUS.

De In- en Opgezetenen, welke verlangden om te nemen aan de levering der gewone benodigdheden voor de STEDELIJKE FABRICAGE, of in te schrijven op het ten dienste derzelve te vervaardigen IJZER- en SMIDSWERK, gedurende het jaar 1841, kunnen zich deswege, mits vóór den 27 dezer maand, vervoegen bij den Stads-Architect. Middelburg, den 20 November 1840.

NIEUWSTIJDINGEN.

Nederlanden.

's GRAVENHAGE den 18 november. Bij het onderzoek van het ontwerp van wet, tot voorziening in de geldelijke behoeften des Rijks, en tot gedeeltelijke dekking van het te kort in 's Rijks schatkist bestaande, is in de meeste afdelingen aangedrongen op het bekomen van eenige nadere inlichtingen, omtrent sommige, aan de Kamer overgelegde, doch niet gedrukte staten, die, naar men verneemt, in de zitting der centrale afdeling van 7 november, door Zijne Exc. den minister van financiën ten deele gegeven zijn.

Eene der afdelingen heeft intusschen verklaard, dat de uitslag van haar onderzoek dier staten in het algemeen geweest is, dat zij de slotsom van f 34,006,464:65, aanwijzende het te kort in de schatkist, voor vermindering vatbaar oordeelt.

Onder de inlichtingen, die men nog verlangde, behoorde, dat men bekend wenschte te worden met de liquidatie tusschen de schatkist en de overzeesche geldmiddelen, bepaaldelijk hoe veel jaar op jaar de zuivere opbrengst is geweest van de Overzeesche Bezittingen, welke ten nutte van het Moederland heeft kunnen aangewend worden, met opgave van de betalingen uit de overzeesche geldmiddelen gedaan, in justificatie van het hieruit voortgesproten deficit. Ook wenschte men te weten hoe het gelegen is met de kansbiljetten, uitgeloot in den jare 1841 tot en met 1849, die, volgens de wet van den 24 december 1829 (Staatsblad no. 80), in het bezit waren van het amortisatie-syndicaat.

Men heeft het berreurd, dat de overgelegde staten niet geheel of gedeeltelijk gedrukt zijn, hetgeen, zelde men, het onderzoek niet alleen moeilijker maakte, maar hetgeen ook niet strekte om de openbaarmaking van 's Rijks financiën toestand te bevorderen. Men droeg, dan ook, op het drukken dier stukken aan.

Wat nu het te kort zelf betreft, heeft men aangemerkt, dat de overgelegde staten de onaangename overtuiging hebben gegeven, dat aan het niet openleggen van 's Rijks financiën, en aan het doen van uitgaven zonder wettelijke bepalingen, grootelijks mag toegeschreven worden de noodlottige toestand, waarin het Rijk zich thans ten aanzien der financiën bevindt. Men hoopte dat deze onregelmatige en onbehoorlijke toestand van zaken, bij den aanvang der nieuwe Regering, in een beteren en regelmatigen zal worden veranderd, en verlangde juist uit dien hoofde, dat die verandering zelve op eene regelmatige wijze geschiedde. Te dien einde wenschte men, dat bij eene wettige dekking geregulariseerd zouden worden die posten van uitgaven, welke tot het jaar

1841 buiten of boven de begrotingen, dat is dus op eene onwettige wijze, zijn gedaan, voor zoo ver die posten daarvoor uit derzelve aard vatbaar zijn. Op zoodanige wijze, gaf men te kennen, is wel meer tevoren in te korten voorzien, en men geloofde, dat deze regularisatie zeer wel zoodanig ingerigt zou kunnen worden, dat de bezwaren vermeden wierden, die men anders daarvan mogt vreezen. Op zoodanige wijze alleen, zou het tijdperk der nieuwe Regering, ten aanzien der financiën, regelmatig kunnen aanvangen en in een wezenlijk blijkend te kort kunnen worden voorzien.

Daardoor eindelijk zal dan ook, meende men, eene beslissing worden daargesteld ten aanzien der betaling aan den hertog van Nassau gedaan, welke tot onderscheidene beschouwingen schijnt te hebben geleid, en dus allezins eene opzettelijke en bijzondere beslissing te vorderen, op dat niet van die beschouwingen de maatregelen van voorziening in het algemeen afhankelijk zouden kunnen worden. Een der leden dier afdeling heeft zelfs reeds bij het onderzoek verklaard, dat hij zich met de voorgestelde maatregelen voorzeker niet zou kunnen vereenigen, indien niet te voren zulk eene regularisatie plaats had.

Eene andere afdeling heeft aangemerkt, dat, ofschoon het er verre van af is, dat de afdeling de handelingen der Regering zoude wenschen goed te keuren, en er groote en pijnlijke opofferingen van de Natie zullen moeten gevraagd worden, om uit den ongelukkigen financiën toestand te geraken, de afdeling echter begrijpt, dat het belang van den Staat dringend vordert, dat in het te kort worde voorzien. Ook zij toonde zich dan ook bereid, om daartoe mede te werken voor zoo verre die uitgaven gestrekt hebben ten behoeve van het Rijk, en bij de wet behoorlijk geregulariseerd kunnen worden; dan zij twijfelt mede of de op den Staat uitgetrokken uitgave van f 295,000, ten behoeve van het groothertogdom Luxemburg, en van f 772,893:29, aan de kas van Z. D. H. den hertog van Nassau, naar aanleiding van de overeenkomst den 17 juni 1839, wel kunnen gezegd worden het Rijk aan te gaan en ten behoeve van hetzelfde te hebben gestrekt.

Ook in de derde en vijfde afdeling heeft men er op aangedrongen, dat de bedoelde som van f 772,893:29 het ontwerp worde van een bijzonder voorstel, ten einde op eene regelmatige en wettige wijze beslist worde, aan wie de onderhavige betaling behoort te zijn opgedragen.

Wat nu het ontwerp zelf betreft, heeft men in alle de afdelingen op de splitsing van hetzelfde aangedrongen, daar de voordragt uit die onderscheidene deelen bestaat en het wenschelijk was, dat de leden der Kamer vrij en onverlet over ieder derzelve hunne stem uitbrengen. Men geloofde, dat het niet vermengen van vreemde soortige onderwerpen in hetzelfde wetsontwerp strekken moet tot vereenvoudiging en regelmaat, die men zoo lang in de voordragt der Regering, zeide men, heeft gemist.

Nopens het eerste gedeelte van het voorstel, gedeeltelijke dekking van het te kort enz., heeft men in vele afdelingen gevraagd, of er niet op eene andere wijze dan door de vermeerdering van 's Lands vaste schuld, het te kort zou kunnen worden aangevuld? Wanneer men toch het oog slaat op het verledene, zeide men in de eerste afdeling, wordt men huiverig de toevlugt weder te nemen tot een hulpmiddel, dat juist gevaarlijk is door deszelfs gemakkelijheid, maar dat voorzeker verderfelijker te achten is in de toekomst, niet slechts door de vermeerdering van renten, welke het zal overbrengen op begrotingen, die nu reeds niet kunnen gedeekt worden, maar ook omdat die toekomst nadeelig eigenlijk, het bestaande kwaad niet geneest of wegneemt.

Het is om die reden, dat men der Regering in ernstige overweging gaf, of het niet beter ware het kwaad meer in het hart aan te tasten en door de eene of andere geforceerde heffing, op te brengen in één, twee of hoogstens drie jaren, en dan als *don gratuit*, zich geheel uit de verlegenheid te helpen. De Regering is het beste in staat om de al dan niet mogelijke toepassing van zoodanig denkbeeld te beoordeelen, en daarin deelen, de grondslagen te bepalen, waarop eene dergelijke gedwongene belasting zou moeten werken; en tevens of, indien de drang van het oogenblik te sterk mogt zijn, om deze alsdan in twee of drie jaren uit de opbrengst der heffing af te lossen.

Men gevoelt wel, dat het voorgestelde niet zonder bedenkelijkheid is in de bestaande omstandigheden, doch men stelt hier tegen-over het nadeel, dat elk uit eene gestadige vermeerdering der schuld kan voortvloeien, die eindelijk tot een volstrekt onredbaar te kort moeten voeren; en men gelooft, dat de Natie, bekend met den toestand der financiën, zelve spoedig de overtuiging deelen zal, dat hier de wet der noodzakelijkheid bestaat, en dat het beter is zich voor eens aan een radicaal genezend, hoewel pijnlijk geneesmiddel, te onderwerpen, dan, bij de aanwending van altijd slechts tijdelijke hulpmiddelen, het kwaad in wezenlijkheid te verergeren.

In de meeste afdelingen is de wensch tot het vorderen van een *don gratuit* geuit geworden. Sommige leden konden zich daarmede niet vereenigen, zoo omdat reeds tot dekking der begrooting van uitgaven drukkende opcenten zijn voorgedragen, als omdat, naar hun oordeel, eene nieuwe Regering met geene heffing bij *don gratuit* moet beginnen. Andere leden meenden dat *vrijwillige giften* weinig zouden opbrengen, en dat er nog meerder bezwaren bestonden, om thans tot gedwongene heffingen de toevlugt te nemen.

Slechts één lid eener afdeling heeft vermeend eene reductie van renten te kunnen aanraden.

De meeste leden zagen er groot bezwaar in, om nu reeds de daarstelling van een kapitaal, groot achttien miljoen guldens bij de wet te gelasten, ofschoon hiervan in het volgende jaar slechts twaalf miljoen zullen noodig zijn; zij zouden wenschen, dat, tot daarstelling van de zes miljoen, later, zoo noodig, eene nieuwe voordragt werd gedaan, wanneer meer bepaaldelijk was gebleken, hoe veel nog van de onzekere baten mogt zijn te goed gekomen. Eenigen gaven er de voorkeur aan, dat het kwartaal van 22½ miljoen, bij artikel 4 der wet van 11 april 1836 gecreëerd, werd losgemaakt, en dit hoofdzakelijk om de wegruiming te bevorderen van eene verwickeling, waartegen velen hunner zich meermalen verklaard hebben. Door dit kapitaal onvervreemdbaar te houden, voerde men aan, blijft het een figuratief kapitaal; door het zelve aan te wenden tot dekking van het te kort, zou men de vermeerdering van gevestigde schuld voorkomen.

Velen drongen er op aan, dat de voorgestelde vermeerdering van schuld niet plaats vond door de daarstelling van vaste 5 pct. inschrijvingen; maar bij losrenten, en dat dan tevens de gevolgelijke aflossing derzelve werd geregeld en daartoe fonds en wijze bij de wet wierden aangewezen. Dit laatste zou ook voorzeker voordeelig werken op den prijs der uitgifte van het effect, en het nadeelige voor de toekomst veel temperen.

Met eenige verwondering heeft men voor de eerste maal het plan aangetroffen, om de leening te doen bij openbare inschrijving of aanbesteding; men vraagt, of de ondervinding ook de noodzakelijkheid of het raadzame van zulk eene nieuwheid bij ons heeft doen kennen. Men kan de vrees niet verbergen, dat bij zoodanige wijze van behandeling alles in te weinig handen zal kunnen komen, en dat men in staat zal geraken, om, door drukking van de prijzen, tegen den tijd der inschrijving, zich deze tegen te lagen koers te bezorgen.

Ten aanzien van het tweede artikel van het ontwerp, de intrekking der bestaande schatkist-biljetten, gaf men te kennen van de noodzakelijkheid daarvan niet overtuigd te zijn. Men merkte op, dat, blijkens de bekomen staten, van de schatkist-biljetten slechts niet in omloop zijn f 5,584,950, en wenschte dan ook de betdenking opgelost te zien, of het niet mogelijk zou zijn het overige beloop, van de beleening bevrijd zijnde, in omloop te brengen, waarin men dat bezwaar van opvordering der aflossingen niet kan zien, hetwelk tot hiertoe daaraan in den weg schijnt te hebben gestaan. Het gevolg van den thans voorgestelden maatregel zou zeker zijn een kapitaal van bijna 2½ miljoen in de schatkist te brengen, doch daartegen zal overstaan de creatie weder van eene vaste schuld, en de vermeerdering der rente van 4 tot 5 pct., dat is weder de toepassing van verschuldigde renten met meer dan f 100,000 jaarlijks; terwijl de houders der schatkist-biljetten voor een effect dat *pari* staat, een ander bekomen, dat die hoogte niet bereikt. Eene der afdelingen heeft doen opmerken, dat, blijkens een der staten, het Rijk gezamenlijk met het amortisatie-syndicaat, in het bezit is van f 5,584,950 aan schatkist-biljetten. Het komt dus oneindig eenvoudiger voor, dat men de biljetten dat kapitaal representerende dadelijk vernietige.

Er zou dan alleen behoorren gezorgd te worden voor het bedrag dier schatkist-biljetten, die in handen van partikulieren zijn, ten bedrage van f 4,415,050. Op die wijze zoude, naar het oordeel der afdeling, de creatie dezer nieuwe schuld voor meer dan de helft kunnen worden vermeden.

Wat aangaat het voorstel om nieuwe schatkist-biljetten daar te stellen, was men in de eerste afdeling van gevoelen, dat, zoo lang de schatkist-biljetten niet voor mindere sommen zullen worden uitgegeven, dezelve schaars zullen kunnen geplaatst worden, om dat slechts zelden f 100 in eens door de ingezetenen behoeft behandeld te worden; ook dan, wanneer schatkist-biljetten van minder bedrag wierden ingevoerd, zoude hiervan in dit Rijk weinig worden gebruik gemaakt, om dat er overvloed is van papier, als representatief van geld, zoo als banknoten, coupons enz. Algemeen vragde men inlichting omtrent de reden, waarom men eene creatie van f 8,000,000 voorstelde, niettegenstaande slechts f 6,000,000 gelijktijdig kunnen worden uitgegeven.

Eene der afdelingen voerde aan, dat, terwijl in het ontwerp niet bepaaldelijk wordt geboden, dat de nieuwe schatkist-biljetten niet onder *pari* mogen worden uitgegeven, de voorgestelde maatregel hoogst nadeelig kan worden, omdat de schatkist, juist in oogenblikken van spanning, bij eene plotselinge daling der fondsen en bij groote geldschaarste, het meest behoefte zal hebben om de schatkist-biljetten uit te geven, of wel om opgezegden af te lossen, zoodat het te voorzien is, dat deze alsdan zeer zullen worden gedeprecieerd. Wierd echter in het ontwerp verboden, om de schatkist-biljetten beneden *pari* uit te geven, dan zoude de maatregel ten eenenmale zijn doel missen, ten ware men ook de nieuwe schatkist-biljetten afleen voor beleeningen wilde dienstbaar maken.

De tweede afdeling heeft, nopens dit laatste deel van het voorstel, de volgende vragen gedaan: waarom wordt voorgesteld, om acht miljoen vlottende schuld te creëren, daar er niet meer dan zes miljoen schatkist-biljetten gelijktijdig in omloop mogen zijn? Waarom trekt men de eene soort van schatkist-biljetten in, en creëert men eene andere in de plaats? Of eene rente van 4 pct. niet voldoende is, daar de

schakist-biljetten ad 4 pct, pari staan, en ook op dien prijs bij den overgelegden staat genoteerd zijn? Of; wanneer al de te creëren schakist-biljetten uitgegeven zullen zijn, men niet in denzelfden toestand zal verkeeren, als men zich nu, met de schakist-biljetten ad 4 pct. bevindt? Overigens is de afdeeling van oordeel, dat bij de wet bepaald moet worden, dat de schakist-biljetten noch direct noch indirect mogen worden beleend, daar de ondervinding het nadeelige van die beleeningen bewezen heeft. Ook vermeent zij, dat aan de Regering daarbij de magt moet worden gegeven, om dezelve te kunnen intrekken.

De derde afdeeling heeft deswege verklaard: dat deze maatregel te kunstmatig, te onduidelijk, in strijd met de in art. 2 verlangde vernietiging en altijd bedenkelijk, voorkomt; dat er nadere en meer volledige inlichting aangaande den aard en het bedrag der tijdelijke behoeften, maar vooral hier voorziening wordt gevraagd, en een meer overtuigend bewijs, dat wezenlijk eene verbeterde soort van schakist-biljetten zoude worden gecreëerd; dat sommigen dezelve, uit een financieel oogpunt, geheel onaannemelijk achten, omdat zij de uitgaven der schakist nimmer door creatie van schuld willen helpen dekken, alware het niet dat men hier schijnt uit te gaan van een beginsel lijnrecht strijdig met de grondwet, welke eerst de behoeften wil onderzocht hebben, en daarna in dezelve voorzien: art. 122 sqq.; en dat op de begroting van uitgaven voor 1841 geene voorziening wordt aangeroffen voor de renten der eventueel uit te geven schakist-biljetten, waaronder er toch zullen zijn, welke, drie maanden na derzelve uitgifte, met den interest, opvorderbaar zullen worden.

De vierde afdeeling zoude wenschen, dat van de daar te stellen vlottende schuld geen gebruik konde worden gemaakt, zonder andere wettelijke bepalingen. Voorts heeft men in bedenking gegeven, of de ingetrokken schakist-biljetten niet ter rekenkamer zouden behooren te worden vernietigd, alvorens er nieuwe wierden geveerd, en of men niet zoude moeten bepalen, dat zij nimmer minder dan pari zullen mogen worden uitgegeven.

Naar men verneemt zijn deze bedenkingen en vragen aan de Regering onderworpen. De antwoorden daarop worden van hare zijde eerlang te gemoet gezien.

AMSTERDAM den 18 november. Bij een dezer dagen genomen koninklijk besluit is bepaald, dat de korvet HIRPOMENES, laatst uit Oost-Indie teruggekomen, met den 20 dezer zal worden buiten dienst gesteld en opgelegd. Voorts is met dien datum de kapitein-ter-zee en kommandant Moll, benevens de verdere daarop dienende etat-major, op non activiteit gebragt.

Volgens tijdingen, over de westkust van Indie, de Middellandsche zee en Frankrijk ontvangen, van den 11 augustus j., zoude de Nederlandsche schooner de Castor verongelukt zijn, doch daarbij slechts twee matrozen het leven verloren hebben, zijnde de etat-major, bestaande uit de officieren: van Hasselt, van Maurik, van der Tak, enz., met ongeveer 40 man gered.

MIDDELBURG den 20 november. Berigten uit 's Hage verzekeren, dat Z. M. Koning Willem Frederik, gedurende de laatste dagen, onderscheidene beschikkingen genomen heeft tot regeling van hoogstedezelfs huis. Verschillende personen, tot hoogstedezelfs kabinet behorende, zullen voortdurend bij Z. M. verblijven, en blijven bij Z. M. geattacheerd. Te gelijkertijd moet Z. M. met Z. M. Koning Willem II vele familie-belangen geregeld hebben, in het bijzonder ook wat de eigendommen van den vorigen Koning aangaat. Men zegt, dat Z. M. Koning Willem Frederik alleen het Huis ten Bosch, in de nabijheid dezer residentie, voor hoogstedezelfs zou hebben gereserveerd, en de overige paleizen en lustplaatsen aan den nieuwen Koning zouden zijn overgegaan. Onder anderen zou dit het geval zijn met het fraaie lustslot het Loo.

Men verneemt, dat Z. M. de Koning zoude bedacht zijn, om den dag zijner plechtige inhuldiging door eene daad van genadebetooning te kenmerken, door het wel willen verleen een eener amnestie of generaal pardon aan de ter zake van insubordinatie of desertie veroordeelde schutters en militairen, die nog niet geheel hunne straf hebben ondergaan.

Den 28 der vorige maand heeft de Porte uit Koniah de gewigtige tijding ontvangen, dat de Egyptische troepen, welke Kulek, Bogaz en de verdere bergpassen van den Taurus, als mede de stad Adana bezet hielden, plotseling van daar zijn teruggetrokken, met achterlating van hun geschat en van een gedeelte der ammunitie.

PRIJZEN DER EFFECTEN.

Amsterdam, den 18 November 1840.

Werkelijke Schuld	49 1/2	50 1/2	Rusland, Hope & C.	104	104 1/2
Idem Nieuwe Grootb.	97 1/2	98	Leening 1832	104	104 1/2
Rest. Uitgest. dito	—	—	Idem 1833	97 1/2	98
Kaasbiljetten	21 1/2	22 1/2	Inschrijvingen	68 1/2	69
Amortisatie-Syndic.	87	87 1/2	Spanje, Ardoin	22 1/2	22 1/2
Handel-Maatschappij	71 1/2	72 1/2	Coupons	16	16 1/2
Dito Leening 15 m.	163 1/2	165	Oostenr., Coll. & C.	—	—
Rhijn Spoorweg	94	94 1/2	4 pct.	—	—
Loening 1837 Losr.	94 1/2	95	Metaliek	103 1/2	103 1/2
Fransche 3 pct.	—	—	Pruissen, 1832	141	142 1/2
Engelsche gecons.	—	—	Denemark. N. Lond.	—	—
			Napelsche certificaat	—	—

MIDDELPRIJZEN van de volgende GRANEN enz.

MIDDELBURG, 19 November 1840.

Tarwe (oude), de Ned. Mudde, f	9	15
Dito (nieuwe), " "	8	25
Rogge (nieuwe), " "	6	10
Gerst, " "	4	90
Haver, " "	3	00
Boekweit, " "	5	30

Zetting van het BROOD.

Tarwenbrood, 't Nederlandsch Pond, 18 1/2 Cts.
Roggenbrood, " " 14 —

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN den 20 november. Voor Antwerpen bestemd zijn alhier ter reede gekomen Herman Elizabeth, H. Middendorfs; de Frindschap, C. Meijer; Stad Meppel, T. Schipman, en Sebilla Gezina, J. H. Ricker, alle vier van Riga, met lijnzaad; Balla, S. O. Schroder, van Windau, met houtwaren; la Reine, J. R. Jansen, van Hull, met stukgoederen; de Vrouw Aaltje, H. F. Wubbeny, van Detsum, en Jeannette, G. F. Otter, van Fedderwerdseel, beide met garst; Hentietje, L. Speelman, van Ville-Nova, met vijgen.

Voor Gent: Aurora, G. J. Schutte; Lima, A. M. Doyer, beide met lijnzaad, en Delphine, H. Abrams, met lijnzaad en tonnen, alle drie van Riga.

Ook zijn nog ter reede gekomen: the Eaglet, J. Nicholson, van Newcastle voor deze stad, met steenkolen; de Onderwening, H. A. Jongebloed, van Ostende naar Rotterdam, met ballast.

ADVERTENTIEN.

Getrouwd:

L. VAN DEN ABEELÉ.

Genees-, Heel- en Verloskundige,

en

M. SANDERSE.

OOST- EN WESTSOUBURG

den 20 November 1840.

Voor de menigvuldige bewijzen van deelneming, ontvangen bij het verlijden van onzen geliefden jongsten Zoon, TEUNIS CORNELIS STAMPERIUS, in den jeugdigen ouderdom van 18 jaren en eenige dagen, op den 28 September ll., betnigen wij onzen hartelijksten dank.

MIDDELBURG

den 20 November 1840.

A. MEIJER.

C. MEIJER,

geb. VAN ANDEL.

De Agent van het Huis GOLDSCHMIDT en COMP., van Berlijn en Straatsburg, heeft de eer te berigten, dat hij alhier in weinige dagen arriveren zal, met hunne Chemische Elastieke SCHEERRIEMEN, welke de goedkeuring van alle Akademien verworven hebben. Zij zijn erkend en gebreveteerd als het volmaakteste, wat er in dit soort bekend is, in 1837 door de Koninklijke Sociëteit van Kunsten en Wetenschappen te Berlijn; 1838 door de Highly learned Society te Londen; 1839 door de Jury van de Sociëteit van Kunsten op de Tentoonstelling te Parijs.

Het gebruik van deze SCHEERRIEMEN verdient de voorkeur boven al wat in dit soort bestaat, omdat zij aan de Scheermessen, Penmessen en aan de stompe Chirurgicale en Anatomische Instrumenten; in een korten tijd, den hoogsten graad van volmaaktheid geven, en men ze slechts een paar malen over het Riem behoeft te strijken, om dit doel te bereiken. Zij verdienen ook de voorkeur boven die kleine Steen, die oogenschnijkt de scherpe Instrumenten afstrijt. De graad van volmaaktheid, die de Scheermessen hierdoor verkrijgen, is zoo in het oog vallende, dat de huid niet het minste onaangenaam gevoel van het Scheermes heeft, zelfs niet bij diegenen welke den sterksten Baard hebben.

Deze Scheerrriemen duren 10 à 12-jaar, en hebben, gedurende al dien tijd, niet noodig bestreken te worden, om dat de Chemische bestanddeelen reeds bij de bereiding in het Leer getrokken zijn. — Men behoeft ze slechts met een weinig Zeepschuim te bestrijken.

Wanneer men het voordeel in overweging neemt, dat men uit deze nieuwe uitvinding trekt, kan men zonder overdrijf zeggen, dat zij boven al die uitvindingen verheven is, die statiglijk aangekondigd worden en slechts tot Luxe dienen.

De Agent van het Huis GOLDSCHMIDT & COMP. zal gelogeerd zijn in het Groot Heeren Logement, lange Noordstraat, alwaar de verkoop van 10 ure des morgens tot 4 ure des namiddags zal plaats hebben.

De prijzen zijn vast bepaald: met houten Schroeven f 2, f 3 en f 4; met ijzeren Schroeven f 5 en f 6.

Bij den Boekverkooper J. OOMS, op den Langenburg, zijn te bekomen Heele en Gedeelten van LOTEN, voor de 182ste Koninklijke Nederlandsche Loterij.

Uit de hand te koop het HUIS, met TUIN, STALLING en verdere gevolgen, staande op het Molenvater alhier, gemerkt E. 51; adres bij den Heer Abm. van den Broecke Jr., op de Vlissmarkt.

Schipper BULTRIJS legt in jading naar ANTWERPEN en BRUSSEL, en zal aanstaanden Vrijdag vertrekken; de Goederen worden aangenomen bij den Commissaris F. van Groenewegen. Heeft nu medegebragt Bredasche BIEREN, die bij bovengenoemden Commissaris kunnen besteld worden.

Ligt in lossing voor J. B. Wibaut, gedurende deze ende volgende week, de Brik Eaglet, kapitein J. Nicholson, van Newcastle, met eene lading bestbrandende Grove STEENKOLEN.

Vlissingen, den 20 November 1840.

OPENBARE VERKOOPING, door den Notaris Woutersen, op Maandag den 23 November 1840, 's morgens om 10 ure, in de Gemeente OOSTKAPELLE, op het voormalig Hof van Abm. Kliefhout, van 235 Olmen en Populieren BOOMEN, voor Werkhout geschikt, 4 VRUCHTBOOMEN, Essen en Wilgen TRONKEN, Essen KAPHOUT en eenige MANTELING. — Voorts eene partij STEEN en AFBRAAK; 2000 Schoven ZWARTEBOOMEN, en omtrent 10 Voeren HOOL.

Op MELISKERKE; Dingsdag den 24 November 1840, des namiddags ten 2 ure, voor de Herberg aldaar, ten overstaan van den Notaris J. Loeff, en getuigen, VERKOOPING van eenige Kleederen, een Goud Horlogie met eene gedreven Kas, 97 Stringen, 124 Koebanden, 12 Knevelbanden, een Kruislijst en twee enkele Dito, 4 Aldertouwen en 7 Paardenkleeden. Alles nagelaten door Philip de Marchal, in leven Marskramer, zonder vaste Woonplaats, overleden te Meliskerke.

De Notaris D. Uystenhooven zal, op Dingsdag den 24 November 1840, des voormiddags ten 10 ure, te VLISSINGEN, in het huis bewoond door J. P. Hartman, bij de Roode Brug, Wijk K. No. 43, publiek aan den meestbiedenden presenteren te verkoopen:

300 Twee- en Eenmans MATRASSEN, met goede Wol en Paardenhaar gevuld, wegende ieder 12 en 16 Ned. ponden.

300 Twee- en Eenmans HOOFDPEULUWEN, gevuld met Wol, wegende ieder 4 Ned. ponden.

600 Paar Twee- en Eenmans Linnen, zoo gebruikte als nieuwe SLAAPLAKENS.

En 300 beste zware Twee- en Eenmans DEKENS. Benevens onderscheidene andere MEUBELAIRE GOEDEREN, almede in veiling te brengen.

Daags vóór de Verkoopung voor een ieder te zien.

PUBLIEKE VERKOOPING te SLUIS, Vierde District van Zeeland, op Dingsdag den 24 November 1840 en volgende dagen, telkens te beginnen des voormiddags ten 10 ure, voor het Huis gemerkt Zuidwijk No. 24, in de Kapellestraat aldaar, van eene groote partij MANUFACTUREN, bestaande in Katoen, Neteldoek, Merinos, Gingans, Sarsinet, Schortgoed, Flemmink, Bombazijn, Franje, Kant en Tule in soort, zijden Lint, Kinderdekens, Hemdrokken, blaauwe Vries en Baai, Saijet, Breikatoen, Naakatoen, Garen en Zijde, witte Band, Knoopen, gekleurde gebreide Dassen, Omslag-, Hals- en Zakdoeken, ongemaaakte Mansvesten en Veststoffen, vrouwe en Kindermutsen, Servietten, Handschoenen, Slaapmutsen, Kousen en Sokken in soort, en meer andere goederen. Voorts eenig HUISRAAD en MEUBELEN, waaronder een Kabinet, een Kermis-Kraam en eene partij Turf; alles behorende aan den gefailleerden en insolvent verklaarden Boedel van Daniel de Pree, te Sluis voornoemd. Daags te voren voor een ieder te zien.

VERKOOPING te VROUWEN-POLDER, voor de Herberg bewoond geweest door wijlen Jacobus Goosen, in leven Herbergier, Winkelier en Vrachtrijder, op Dingsdag den 1 December 1840, des morgens 9 ure precies, ten overstaan van den Notaris Willem Marinus Snijder en getuigen, van een' zindelijken INBOEDEL, als: vijf Bedden met toebehooren, waaronder van bijzondere goede kwaliteit, Kabinetten, waarvan een ingelegd, Tafels, Stoelen, Koper-, Tin-, Ijzer-, Aarde- en Glaswerk, en verder datgene hetwelk tot eenen goeden Inboedel gerekend kan worden te behooren. Voorts differente KRUIDENIERS- en VETTERIERS-WAREN en eenig BEESTIAAL en BOUWEREDSCHAP, als: een vosse Rulnpaard, bij gissing oud 13 jaren, drie Geiten, een vet Varken, twee magere Dito, Hoenders en Haan, een Boerenwagen met toebehooren, Ploeg, ijzeren en houten Eg, Windmolen, Snijbak en Mes, en meer; eindelijk circa 2000 ponden HOOL, STROO, MEST, eenige ingeogste VELDVRUCHTEN en AARDAPPELEN, en 5 à 6000 Essen, Elsen, Willigen en Populieren MUTSAARDS, laatstleden Winter geslagen.

De Vergaderplaats der gegadigden zal op bovengemeld nur voor dezelve Herberg zijn, en de Verkoop precies om 9 ure aanvangen, met de Mutsaards, dewelke zijn staande op de Buitenplaats Rhijnsburg, op de Bouwhoeve van Willem Meise en op de Oranje Zon.

PUBLIEKE VERKOOPING, op Dingsdag den 1 December 1840, voor de LEENBANK binnen deze Stad, van alle PANDEN, verpand tot en met den laatsten September 1839; wordende de belanghebbenden gewaarschuwd, hunne verschuldigde Intressen te betalen uiterlijk Maandag den 30 November 1840, en diegenen, welke nog van vorige Koopdagen schuldig zijn, mede aangemaand, hun verschuldigde vóór den dag dezer Verkoopung te voldoen.

Zeeuwsche en Engelsche OESTERS, bij v. d. Abeele.

Versche gespeende Inlandsche OESTERS, bij Lameyn.

Eene Burger DIENSTMEID, die met de Pot kan omgaan, terstond benodigd; adres bij de Uitgevers dezer Courant.

Eene MEID, goed kunnende Koken en tevens Huiswerk verrigten, benodigd, tegen den 23 dezer; adres bij den Boekverkooper Hendrikse.

Door ziekte terstond eene MEID benodigd; adres bij van Benthem & Jutting.

Een BOODSCHAPS-MEISJE benodigd, Lett. N. 47.

De ondergeteekenden berigten, dat het door hen te geven CONCERT zal plaats hebben op Woensdag den 25 November, des avonds ten half-zeven ure, in de Concertzaal op de Groenmarkt.

A. J. VAN EMDEN & W. R. CEULEN.

STOOMJAGT,

VARENDE TUSSEN

Middelburg en Rotterdam.

November 1840.

van Middelburg:	van Rotterdam:
* Zondag 22, voorm. 3 ur.	Dingsdag 24, voorm. 5 ur.
* Donderd. 26, — 5 —	Vrijdag 27, — 6 —
* Zondag 29, — 6 —	

DE STOOMBOOT DE SCHELDE,

van Vlissingen: van Breskens:

Zaterdag, Zondag en Maandag niet varen.	
Dingsdag 24, middag 12 ur.	Dingsdag 24, namidd. 1 ur.
Woensd. 25, — 12 1/2 —	Woensd. 25, — 1 1/2 —
Donderd. 26, namidd. 1 —	Donderd. 26, — 2 —
Vrijdag 27, — 1 1/2 —	Vrijdag 27, — 2 1/2 —
Zaterdag 28, — 2 —	Zaterdag 28, — 3 —

Van VLISSINGEN naar NEUZEN en terug.

Maandag 23, voorm. 10 1/2 ure. Terug namidd. 1 1/2 ure.

TER DRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.